

כתבות השער האחרון:

רוצחים בלבד

המישטרה מפיצה סיפורים על חיי המין של סוכן הכורסה שנרצח יעקב אלטרוביץ, ואילו השופטת התירה פירסום שמו של השוד אחר והטידה איפוד תמוה על פירסום שמותיהם של החשודים האחרים.

63

..לא אסגיר את עצמי!

ניסים אלפרון, המבוקש עליידי המישטרה כפרשת סחיטה ואירועים על סוכן כורסה, דיבר בראיון חשאי עם העולם הזה, תמוה על פירסום שמותיהם של החשודים יורו כי "!"

64

הבאבונים

עיתונאי מוכר זינע את קוראיו כשכינה את קהל אוהדי הליכוד "באבונים". האם היה קורא להם כך גם אילו היו אשכנזים?

27

דרוש: נשיא

העולם הזה ערך מושאלי בין אישים שונים ושאל אותם: מי היית רוצה שיהיה הנשיא הבא של מדינת ישראל?

6

מנופי (רפובליקה) הבנוות

האדריכל האשים את שאול אייזנברג בשיחוד פקידי עיריה. בקבלת רשימות-בניה בלתי חוקיים ובניצול קשריו עם שרי הממשלה. אך ההליכים הסתיימו לפתע. ואייזנברג הצליח להשיג פשרה.

62

דאלאס בנהלל

אורי דיין מספר על חייו בנהלל ובתל-אביב. על תערוכת הציורים שלו, היחסים בתוך מישפחתו, המאמר המפורסם על אביו, על דמוקרטיה ועל דעותיו הפוליטיות, וקובץ: "במישפחתנו זה כמו בדאלאס!"

44

טעות בגופה!

במשך חודשים טענה נעמי אל-ג'ם שהגופה שנקברה תחת שמו של בנה אינה הגופה הנכונה, והאשימה את אבי בנה, אזרח זארי, ש"הוא חפץ איתו. לפני שבוע נס"ת הקבר.

66

קונבל בחירות

עורכי-הדין הביאו את ילדיהם וכלביהם, כולם חייכו ולחצו ידיים, והסרוסור הסופולרי (דויד ליבאי, בתמונה) זכה: אלה היו הבחירות ללישכת עורכי-הדין.

32

הנדונים לחיים

נשותיהם וחברותיהם של נפגעי-מוח משרות בחילות עם העולם הזה על בני זוגן שנפגעו, על מאמצי השיקום, ועל מתשבותיהן והרגשותיהן האינטימיות ביותר.

52

איך בונים תרבות

הבימאי יוהאן טאוב, מגדולי הבני מאים בתיאטרון הרד"מני, מכינים מזה כמה שנים בישראל ומען: "חסרה מיקצועיות!"

59

מדורים קבועים:

39	מוסיקה	4	כמדינה
	מיבחר שידורים - בטלוויזיה	9	תשקוף
40	הישראלית והירדנית		מה הם אומרים - סיגלית פריאל
41	שידור		אבי אתגר, יעקב ליפשיץ, צביקה ליפוביץ, רפי שאולי וגיל קלייבורג
42	רחוק המרחק	14	מיכתבים
47	כלבוטק	20	תשבץ
48	חלון ראווה	22	זה היה העולם הזה שהיה
	נמר של נייר - נתנאל-הוסט, שולמית ריאבן ויוסל בירנשטיין	23	הורוסקופ
50	אנשים	25	הנרדן - על ספרדים, אשכנזים
56	בדונים		ובאבונים נוסכים
58	דילות ישראל	27	יומן אישי - שלא יגמר לעולם
60	אתה והשקל	29	עולם קטן
69	ספורט	31	
70			

כתבת השער הקידום:

ביקור חשאי

העולם הזה הפתיע את רב שילנסקי כפגישתו החשאית עם נשיא מדינת-החטות הדרום-אפריקאית סיסקאי. מדוע טרחו כל המעוניינים לשמור על ה"פגישה בסוד?"

5

בין לונדון ואלג'יר

עיצאם סרטאזוי בא מכינוס המועצה הלאומית הפלסטינית באלג'יר, אורי אבנרי בא מתל-אביב. שניהם הוזמנו לאסיפה בלונדון, שאורגנה עליידי קבוצה חדשה של יהודים שוחרי שלום.

10

הפרלמנט הפלסטיני

עיתוני ישראל סיקרו בהרחבה את מושב המועצה הלאומית הפלסטינית - אך איש לא ציין מהי זמא תפקידה. העולם הזה משרטט את מיכנה המוסדות הלאומיים הפלסטיניים.

12

שקר אחד גדול

בין שורות ד"ר החקירה נחשפת האמת המרה על מילחמת-הלבנון, על מפי רותיה האמיתיות, על הי תככים וחוסר-האמון בין השרים ועל מערכת הכי זוכ שז הממד שדה כרי ל" הונת את הציבור.

16

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3. תא-דואר 136. • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך תבנית: יוסי שגון • רבו מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מוטוביץ וגורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי • עורכת דפוס: אהובה קרן • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה • הדפסה: הדפוס החדש • בע"מ: תל-אביב • הפצה: גר" בע"מ

גוסטי וציון צפריר, שנכחו במעמד זה — הבינו לרוחה. אולם הם ידעו כי חובתם העיתונאית וחובתם כלפי הציבור הישראלי להנציח את המעמד. מול זכותה של המישפחה לפרטיות עמד, במיקרה זה, שיקול ציבורי חשוב. הרבה יותר: העם כולו הודעו ממעשה הרצח הנתעב. היה חשוב להראות לציבור כולו, מהי התוצאה האנושית של מעשה-ההנבלה. מהו המחיר האנושי המשור למ עבור ההסתה, שהובילה לרצח".

תמונת האם על קבר בנה דיברה יותר מאלף מאמרים. היא הטביעה את רישומה בליבו של כל אדם בישראל. היא יכלה לעזור לחיסול הנגע, להוקעת הבריונים המרצחים, לבידוד התופעה בטרם עת. אין תחליף לתצלום זה.

קיא קי.

רצח אמיל גרינצווייג היה מלוח בהיבט עיתונאי, שיש לעמוד עליו אחרי שולטה תקופת ההתרגשות הראשונה. לפני כמה חודשים קיבלה מועצת העיתונות החלטה, האוסרת על העיתונאים לצלם את בניה-המשפחות של נפטרים בהלוויות. הרב נומק בנימוקים הומניים טריים טיבעיים.

העולם הזה אינו מיוצג במועצת העיתונות ובדינוריה, ועל כן גם אינו מקבל את החלטותיה באופן אוטומטי, אלא רק

אמו של אמיל גרינצווייג בהלוויית בנה שיקול אנושי וחובה ציבורית

אני משוכנע שגם אמו של אמיל ז"ל היתה מבינה זאת. אילו יכלה לשקול זאת בדם קר, אי-אפשר היה לדרוש זאת ממנה באותו מעמד גורא.

מושם-כך היתה ההחלטה האמורה של מועצת-העיתונות בלתי-מעשית ובלתי-מתאימה מלכתחילה. מוטב היה לה שלא להתקבל. כמו החלטות קודמות של המוסד דות העיתונאיים, שלא התקבלו אחרי שי קול-דעת מתאים (למשל: ההחלטה שלא לדווח על מעשי-התאבדות ומעשי-אונס) היא לא עמדה אף יום אחד במבחן הי מציאות.

על פי שיקול-דעתו העצמאי. אילו היינו מייצגים בדינור המועצה, היינו מתנגדים לקבלת החלטה זו. לא היינו אוטמים את אוזנינו מפני נימוקה, אלא היינו מסבירים מדוע יש להשאיר את ההחלטה בידי כל עורך, כדי שיחליט על פי השיקול האנושי והטעם הטוב בכל מיקרה. אין מיקרה אחר דומה למישנהו.

והנה הפרו כל העיתונאים הטלוויזיה, פה אחד, את ההוראה הזאת, כאילו נדברו ביניהם. היתה לכך סיבה פשוטה: באותו רגע, לא יכול היה אבלה של מישפחה גרינצווייג להישאר בתחום הפרטיות, שי-הצינעה יאה לה.

במשך כל מהלך ההלווייה ביקשה אמו של אמיל בקול חלוש מן הצלמים להדול מלצלם. הבינותי הטב לליבה. אני משוכנע שכל הצלמים — וביניהם, כמובן, שני צלמי-המערכת של העולם הזה, ענת סר-

